

۳ نکته‌ای که باید در مورد اعداد بدانید

ایان دوگید

۱. کتاب اعداد صرفاً در مورد اعداد نیست.

عنوان عبری این کتاب "در بیابان" است که عنوانی بسیار توصیفی و جذاب‌تر است. این کتاب تجربه‌ی اسرائیل را از زمانی که بعد از خروج از مصر، کوه سینا را ترک کردند تا زمانی که به آستانه‌ی ورود به سرزمین موعود رسیدند، شرح می‌دهد. اسرائیل فقط باید چند هفته را برای پوشش فاصله‌ی بین سینا تا کنعان می‌گذراند. مشکل این بود که آنها دوازده جاسوس را برای بررسی سرزمین فرستادند و اکثریت آنها با گزارش منفی برگشتند: ساکنان سرزمین خیلی عظیم‌الجثه بودند و شهرهایشان بسیار مستحکم بودند. هیچ شانس برای پیروزی نبود (اعداد ۱۳-۱۴). یوشع و کالیب داستان متفاوتی را بازگو کردند و استدلال کردند که اگر خدا برای اسرائیل بجنگد، آنها قطعاً می‌توانند سرزمین را بگیرند، اما گزارش آنها رد شد. در نتیجه، خداوند قوم را محکوم کرد تا چهل سال در بیابان سرگردان باشند، تا زمانی که همه‌ی بزرگسالان بمیرند. تنها پس از آن بود که آنها می‌توانستند وارد سرزمین شوند و آنچه را که وعده داده بود دریافت کنند.

۲. دومین عدد مهم در کتاب اعداد، چهل و دو است.

در کتاب اعداد، تعداد زیادی عدد و همچنین فهرست‌های طولانی از مردم در دو سرشماری جداگانه وجود دارد (اعداد ۱؛ ۲۶). ممکن است به راحتی در فهرست‌های نام‌ها و اعداد که به نظر می‌رسند به اندازه‌ی آمار ورزشی برای یک فرد غیر ورزشی یا فهرست‌های تجاری برای یک غیر حسابدار مبهم هستند، گم شوید. با این حال، همه‌ی آنها در بیان داستان سال‌های سرگردانی اسرائیل در بیابان نقش دارند.

مهم‌ترین عدد در کل کتاب، دو است، یعنی دو نسل. کتاب اعداد در مورد نسلی بی‌ایمان است که نتوانست به خدا اعتماد کند و بهای یک عمر سرگردانی در بیابان را پرداخت، و به دنبال آن نسل جدیدی که در آستانه‌ی ورود به سرزمین ایستاده بودند. آیا نسل جدید مانند والدینشان خواهند بود و بار دیگر به بی‌ایمانی تسلیم خواهند شد؟ یا راه جدیدی از ایمان به خدا را خواهند پیمود و سرزمینی را که خدا به پدران‌شان وعده داده بود دریافت خواهند کرد؟ نشانه‌ها خوب بود، با برخی پیروزی‌های اولیه بر کنعانیان (به عنوان مثال، اعداد ۲۱)، اما هنوز نتیجه‌گیری زود نبود. این امر باعث می‌شود داستان‌های این کتاب ما را نیز به چالش بکشد: ما به کدام نسل تعلق داریم؟ مردمی بی‌ایمان که اجسادشان در بیابان پراکنده شد؟ یا مردمی که ایمان دارند و برای به ارث بردن سرزمین موعود پیش می‌روند (به عبرانیان ۳: ۷-۱۹ مراجعه کنید)؟

۳. دومین عدد مهم در کتاب اعداد، چهل و دو است.

در نگاه اول، اعداد ۳۳ ممکن است بی‌اهمیت به نظر برسد: فهرستی طولانی از نام مکان‌هایی که اسرائیل در بیابان اردو زده است. با این حال، خود خداوند به موسی فرمان داد که این فهرست را بنویسد (اعداد ۳۳: ۲)، پس اهمیت آن آشکار است و اگر این کتاب حقیقتاً درباره‌ی دوران اسرائیل در بیابان باشد، فهرست اردوگاه‌ها اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. برای شروع، بسیاری از مکان‌های ذکر شده در این فهرست، مکان‌هایی هستند که خداوند به شیوه‌ای خاص قوم خود را در آنجا تأمین کرده است. یادداشت‌هایی به این مکان‌ها ضمیمه شده است تا به اسرائیل یادآوری کند که خداوند چه کرده است: رعمسیس، جایی که اسرائیلی‌ها پیروزمندانه بیرون رفتند (اعداد ۳۳: ۳)، حیروت، جایی که خداوند دریا را شکافت (اعداد ۳۳: ۸)، ایلیم، جایی که دوازده چشمه‌ی آب و هفتاد درخت خرما وجود داشت (اعداد ۳۳: ۹). اینها مکان‌هایی هستند که یادآور وفاداری و امانت‌داری خداوند هستند.

نوع دوم مکان‌ها، شامل مکان‌هایی است که اسرائیل علیه خداوند شورش کرد: مارا، بیابان سین، رفیدیم، و غیره. با این حال، هیچ یک از این شکست‌ها در این سفر ذکر نشده است: گویی خداوند آنها را کاملاً فراموش کرده است (به مزمور ۱۳۰: ۳-۴ مراجعه کنید). این مکان‌ها بخشندگی سخاوتمندانه‌ی خداوند را به ما یادآوری می‌کنند.

نوع سوم مکان‌ها، مکان‌هایی هستند که تا آنجا که ما می‌دانیم هیچ اتفاقی نیفتاده است. برخی از این مکان‌ها در جای دیگری از تورات ذکر نشده‌اند، اما در اینجا گنجانده شده‌اند تا به ما یادآوری کنند که زندگی ما صرفاً پیشرفت پیروزی‌ها و شکست‌های روحانی نیست. روزهای دیگر نیز مهم هستند، زمانی که ما به‌سادگی کارهای معمولی زندگی را انجام می‌دهیم: حضور در محل کار، مراقبت از کودکان، چمن‌زنی، شستشوی لباس‌ها.

اهمیت این روزهای «معمولی و ساده» با این واقعیت که تعداد کل فهرست اردوگاه‌ها در اعداد ۳۳، چهل و دو مکان است، برجسته می‌شود. این فهرست جامع نیست (مکان‌های دیگری نیز وجود داشت که اسرائیل در آنجا اردو زده بود) و نه صرفاً مجموعه‌ای از مهم‌ترین مکان‌ها است، بنابراین عدد چهل و دو عمداً انتخاب شده است. چرا؟ زیرا چهل و دو شش برابر هفت است. به عبارت دیگر، در پایان این فهرست - و در پایان کتاب اعداد - اسرائیل در آستانه‌ی هفتمین هفت، یعنی روز آرامی سبت قرار دارد که با ورود به سرزمین موعود نشان داده می‌شود.

هیچ‌یک از ما نمی‌دانیم که در فهرست اردوگاه‌های بیابانی شخصی خودمان کجا ممکن است باشیم. ممکن است برای برخی، راهی طولانی تا اردوگاه شماره چهل و دو باقی‌مانده باشد. با این حال، همه ما می‌توانیم اطمینان داشته باشیم که خداوند عیسی با وفاداری مسیر کاملی را در بیابان به‌جای ما پیشگام شده است و اکنون در کنار ما در بیابان قدم می‌زند و وفاداری و فراموش کردن خداوند را به ما یادآوری می‌کند. در صورت لزوم، او ما را به‌عنوان شبان نیکو در آغوش می‌گیرد و حمل می‌کند و ما را به میراث آسمانی می‌رساند که سرزمین موعود، اسرائیل را به‌سوی آن هدایت می‌کند.

این مقاله بخشی از مجموعه «هر کتاب از کتاب مقدس: ۳ نکته‌ای که باید بدانید» است.

این مقاله در مجله **تیبل تاک** منتشر شده است.

دکتر ایان دوگید، استاد عهدعتیق در دانشگاه الهیات وست‌مینستر در فیلادلفیا است. او نویسنده‌ی چندین کتاب از جمله "تمامی زره خدا" و "صفنیا، حجی و ملاکی" است.